

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122204488
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2122204488.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, dieťa rodičov - matky: A. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, E. - F., t. č. E. XXX/XX, E., zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Mutkovič, s.r.o., so sídlom SNP 10, Hlohovec, IČO: 53 121 279 a otca: G. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XX, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 20. marca 2023 č.k. 38P/36/2022-239, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III. a IV., ako aj v závislom výroku V. potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu v znení, že maloletá A. B., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú v bežných veciach a spravovať jej majetok budú obaja rodičia (výrok I.), otcovi uložil s účinnosťou od 12.7.2022 platiť výživné pre maloletú A. v sume 200 eur mesačne, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky (výrok II.) a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 12.7.2022 do 31.3.2023 v sume 803,26 eur otcovi uložil uhradiť spolu s bežným výživným k rukám matky v mesačných splátkach vo výške 50 eur pod stratou výhody splátok (výrok III.). Ďalej súd upravil styk otca s maloletou A. v rozsahu každý nepárny týždeň v sobotu a v nedeľu v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. a každý párný týždeň v stredu od 13.00 hod. do 15.00 hod. s tým, že matka je oprávnená byť prítomná pri styku otca s maloletou a zároveň je povinná maloletú na styk s otcom riadne pripraviť a otcovi ju odovzdať v určený deň a hodinu pred miestom svojho bydliska a otec je povinný maloletú v určený deň a hodinu vrátiť matke pred miestom jej bydliska. Obaja rodičia sú povinní v prípade, že sa styk zo závažných dôvodov nebude môcť realizovať, oznámiť túto skutočnosť druhému rodičovi bezodkladne, najneskôr 24 hodín pred určeným začiatkom styku (výrok IV.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 24 ods. 1 a 5, § 25 ods. 1, 2 a 3, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 a § 76 ods. 1 Zákona o rodine, ako aj § 44, § 52 a § 122 CMP, keď výrokom I. schválil rodičovskú dohodu v rozsahu zverenia maloletej do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletú v bežných veciach a spravovať jej majetok budú obaja rodičia, nakoľko bola v záujme maloletého dieťaťa a súčasne aj procesný opatrovník navrhol rodičovskú dohodu schváliť. Súd následne výrokom II. uložil otcovi maloletej A. prispievať jej na výživu sumou 200 eur mesačne a to s

účinnosťou od 12.7.2022. Súd pri určení výšky výživného na maloletú A. vychádzal z listinných dôkazov doložených do súdneho spisu a z výdavkov vyčíslených matkou. Matka maloletej A. špecifikovala jej výdavky nasledovne: bývanie 125 eur, strava 200 eur, plienky 100 eur, hygiena 30 eur, ošatenie a obuv 50 eur a hračky 25 eur. Výdavky na bývanie v sume 125 sú pomernou časťou za platby za plyn v sume 100 eur (č. l. 84-88), za elektrinu v sume 100 eur (č. l. 77-79), matka ďalej uhrádzala internet v sume 27,70 eur a TV 32,92 eur). Súd ako odôvodnené výdavky na bývanie, na ktorých sa maloletá podieľa, ustálil platby za elektrinu a plyn a platbu za TV. Súd nezohľadnil pri výdavkoch na bývanie platbu za internet a to vzhľadom na vek maloletej, keď maloletá mala dva roky, bolo zrejmé, že internet nevyužíva. Súd však zohľadnil platby za TV, vzhľadom k tomu, že maloletá vo svojom veku už televízor a rozprávky môže sledovať. Z uvedeného tak na maloletú A. v rámci výdavkov na bývanie pripadá pomerná časť 116,46 eur (súčet súm 100 eur, 100 eur a 32,92 eur vydelení počtom členov domácnosti). Súd za nedôvodný považoval výdavok na stravu maloletej v sume 200 eur. Matka výdavky na stravu pre seba a pre maloletú vyčísliť v rovnakej výške, pričom maloletá má dva roky, čo s nákladmi na stravu v porovnaní s dospelým človekom, bola neprimerane vysoká suma a to súd prihliadol na skutočnosť, že matka sa snaží nakupovať maloletej stravu s vysoko nutričnou hodnotou. Súd nepovažoval za opodstatnené bezbreho dokazovať predložením rôznych pokladničných blokov výdavky na stravu a za odôvodnené považoval výdavky na stravu v sume 90 eur. Následne súd nepovažoval za odôvodnené výdavky na plienky v sume 100 eur, pričom matka súdu predložila doklad o nákupe plienok v sume 39,99 eur dňa 27.2.2023. Iné doklady súdu predložené neboli, navyše súd poukazuje na to, že maloletá má toho času viac ako 2 roky a je zrejmé, že počet spotrebovaných plienok nie je v takom rozsahu, ako keď bola v nižšom veku. Súd preto za odôvodnené považoval výdavky na plienky v sume 50 eur. Obdobne súd nepovažoval za odôvodnené výdavky na oblečenie a obuv v sume 50 eur každý mesiac a to opätovne s ohľadom na vek maloletej, ktorá bola vo veku, keď síce rastie, avšak nie je ošatenie ničené tak, ako pri deťoch vo vyššom veku a súčasne sa oblečenie vo vyšších sumách ako je obuv a bundy nekupuje každý mesiac. Súd za odôvodnené výdavky ustálil na oblečenie a obuv sumu 30 eur a výdavky na drogériu v sume 15 eur, a to aj vzhľadom k tomu, že maloletá netrpela žiadnymi alergiami či ekzémami, ktoré by si vyžadovalo zvýšené výdavky. Vo vzťahu k matkou uvedeným výdavkom na hračky v sume 25 eur súd uvádza, že táto suma je neprimerane vysoká. Súd zohľadňuje skutočnosť, že dieťa má právo na uspokojovanie výdavkov súvisiacich s voľným časom a hrou, avšak nepovažoval za účelné, aby matka nakupovala dieťaťu akékoľvek hračky, aké sa jej páčia a čo si vyberie, a to každý mesiac v sume 25 eur a to najmä, ak má dieťa dva roky. Z tohto dôvodu súd za odôvodnené považoval výdavky na nákup hračiek v sume 10 eur. Výdavky maloletej súd ustálil na výšku 311,46 eur. Súd pritom poukazuje na to, že výdavky maloletej vyčíslené matkou neboli otcom žiadnym spôsobom spochybnené a sporované, pričom argumentácia otca spočívala najmä v tom, že maloletej by platil viac, pokiaľ by mal lepšie platenú prácu, pričom súčasne tvrdil, že pokiaľ si nájde lepšiu prácu, bude platiť viac ako 102,86 eur. Tiež uviedol, že s ohľadom na jeho príjem a jeho výdavky by sa pri platení vyššieho výživného dostal do mínusu. Záverom súd dopĺňa, že jednotlivé výdavky súvisiace so stravou a oblečením maloletej tak, ako boli súdom vyhodnotené za odôvodnené, neboli preukázané každým jedným pokladničným dokladom, pričom súd netrval na predložení uvedených dokladov, keďže ide o skutočnosť všeobecne známu (viď rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/39/2020). Záverom súd dopĺňa, že výživné musí byť určené tak, aby bolo spôsobilé pokryť aj výdavky vyskytujúce sa s menšou periodicitou, resp. neočakávané a náhodné. Následne súd posúdil schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, keď navrhovateľka, matka, je poberateľkou rodičovského príspevku v sume 383,80 eur a prídavku na dieťa v sume 60 eur. Matka platí výdavky na elektrinu a plyn každý v sume 100 eur, taktiež platí internet v sume 27,70 eur a TV v sume 32,92 eur. Matka býva v dome, ktorý je vo vlastníctve rodičov, pričom nevlastní žiadnu nehnuteľnosť a ani motorové vozidlo. Medzi svoje ďalšie výdavky matka uviedla: strava v sume 200 eur, hygiena v sume 30 eur, ošatenie a obuv v sume 50 eur a mobil v sume 25 eur. Matka sa na pojednávaní vyjadrila, že tieto výdavky nebola schopná pokryť z príjmu a otcom hradeného výživného a súčasne potvrdila, že jej finančne vypomáhajú rodičia a to sumou 200-300 eur. Matka súdu uviedla, že nechodí na dovolenky, iné vyživovacie povinnosti nemá. Súd následne pristúpil k dôslednému skúmaniu schopností, možností a majetkových pomerov otca a to vzhľadom na skutočnosť, že odmietol uzavrieť rodičovskú dohodu aj v časti výživného a súčasne matka v priebehu sporu deklarovala, že otec maloletej A. zavádza súd, poukazovala na jeho výpis z účtu, že otec platí netflix, voyo, chodí po reštauráciách a súčasne býva u svojej priateľky v E., a preto nemal zvýšené výdavky na pohonné hmoty, keďže jeho zamestnanie sa nachádza v E.. K posúdeniu životnej úrovne otca súd uvádza, že mal priemernú životnú úroveň, keď nemal inú vyživovaciu povinnosť, nevlastnil auto, nehnuteľnosť, pričom v porovnaní so životnou úrovňou matky súd dospel k záveru, že životná úroveň otca bola vyššia ako životná úroveň matky, vzhľadom k tomu, že mal k dispozícii motorové vozidlo, ktoré používal a znášal výdavky s tým súvisiace a súčasne

bol zamestnaný s príjmom cca 1.000 eur, na rozdiel od matky, ktorá bola toho času na rodičovskej dovolenke. A hoci matka bývala v rodinnom dome, uvedený rodinný dom nebol v jej vlastníctve, navyše nevlastnila motorové vozidlo a ani nehnuteľnosť. Vzhľadom k vyššie uvedenému zistenému skutkovému stavu súd dospel k záveru, že bolo v možnostiach ako aj schopnostiach a majetkových pomeroch otca sa podieľať na odôvodnených výdavkoch maloletej A. v sume 200 eur mesačne, tak ako navrhla matka, a to vzhľadom na výšku jeho príjmu, ako i vzhľadom na potreby maloletej A., ktorá mala právo sa podieľať na životnej úrovni svojho otca. Súd vo výroku II. uložil otcovi povinnosť hradiť výživné v sume 200 eur mesačne a to od 12.7.2022, teda od podania návrhu. Súd nevyhovel návrhu matky, ktorá žiadala určiť výživné od mesiaca jún 2022 tvrdiac, že vtedy otec opustil spoločnú domácnosť s navrhovateľkou. Súd poukazuje na to, že v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 veta druhá zákona o rodine, výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa. Skutočnosť, že otec opustil spoločnú domácnosť navrhovateľky v júni 2022 nebol dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo dôvodné priznať v danom prípade výživné späťne. Súd poukazuje na to, že navrhovateľke nič nebránilo si podať návrh na začatie konania skôr. Vzhľadom k tomu, že súd rozhodol o výške výživného na pojednávaní konanom dňa 20.3.2023, vznikol otcovi dlh na zročnom výživnom za obdobie od 12.7.2022 do 31.3.2023, keďže výživné bolo súdom určené v sume 200 eur a otec pravidelne uhrádzal výživné v sume 102,86 eur. Súd vypočítal dlžné výživné nasledovne: v mesiaci júl 2022, t. j. za 20 dní, mal uhradiť otec sumu 129 eur (200 eur:31 dní, na jeden deň pripadá suma 6,45 eur) a uhradil 102,86 eur, teda nedoplatok za júl 2022 bol 26,14 eur. Za mesiace august/2022 až marec/2023 mal otec uhradiť 1600 eur (teda 200 eur x 8 mesiacov) a uhradil 822,88 eur (teda 102,86 eur x 8 mesiacov), nedoplatok tak bol v sume 777,12 eur a s mesiacom júl 2022 (26,14 eur) spolu v sume 803,26 eur. Súd vo výroku III. umožnil otcovi uhradiť dlh na zročnom výživnom v splátkach vo výške 50 eur, ktorú výšku považoval za primeranú s ohľadom na príjem otca cca v sume 1000 eur, pričom uvedené splátky podľa názoru súdu žiadnym spôsobom neohrozia uspokojovanie základných životných potrieb otca a to aj napriek tomu, že matka so splátkami nesúhlasila. Matka svoj nesúhlas odôvodnila tým, že otec má dostatok financií, pritom z vyjadrení otca nevyplývalo, na rozdiel od tvrdení matky, že by mal nejaké úspory, ktoré by mu umožnili dlžné výživné v sume 800 eur uhradiť jednou splátkou. Z tohto dôvodu považoval súd za spravodlivé umožniť otcovi uhradiť dlh v splátkach a to po zohľadnení jeho odôvodnených výdavkov a výške príjmu. Navyše súd síce umožnil otcovi uhradiť dlžné výživné v splátkach, avšak pod stratou výhody splátok, teda neuhradím niektorej zo splátok sa stane splatný celý dlh, čím mala matka zabezpečené uhrádzanie dlžného výživného včas, v opačnom prípade sa mohla dlžného výživného po jeho zosplatnení domáhať cestou súdneho exekútora. Výrokom IV. súd upravil styk otca s maloletou A.. Pri úprave styku súd vychádzal z úpravy určenej neodkladným opatrením č. k. 16P/40/2022-46 zo dňa 26.6.2022. Na uvedenej úprave styku trvala matka a súhlasil s ňou aj procesný opatrovník. Vzhľadom k tomu, že otec mal záujem sa stretávať s maloletou častejšie, ako len nepárnu sobotu a nedeľu od 13.00 hod. do 15.00 hod., matka navrhla aj stretávanie počas týždňa, s čím otec súhlasil. Taktiež súhlasil aj s časom od 13.00 hod. do 15.00 hod. a to každú párnou stredu, nakoľko vtedy mal otec rannú smenu. Súd umožnil matke byť prítomnej na stretávaní sa otca s dcérou, pričom pri uvedenom závere súd vychádzal zo šetrení vykonaných procesným opatrovníkom a to jednak v domácnosti matky ako i počas stretnutia otca s maloletou A.. Súd poukazuje na to, že maloletá A. je na matku naviazaná, počas šetrenia v domácnosti matky maloletá A. bola celý čas na rukách matky, túlila sa k nej a objímala ju. Aj v čase šetrenia, keď prebiehalo stretnutie otca s maloletou v dňoch 4.3. a 5.3.2023, procesný opatrovník uviedol, že matka nechala priestor otcovi na realizáciu styku a nezasahovala do neho, no súčasne maloletá neustále pohľadom hľadala matku a uisťovala sa, že je matka v jej tesnej blízkosti. Vzhľadom k tomu, že vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletých detí, súd na záujem maloletej A. prihliadol a umožnil matke byť prítomnej na stretávaní otca s maloletou. A to s ohľadom na zabezpečenie pocitu istoty a stability maloletej, a zohľadniac skutočnosť, že matka otcovi nezasahovala do realizácie styku. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, keď vo výroku V. rozsudku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. Civilného mimosporového poriadku a navrhovateľka zastúpená právny zástupcom si nárok na trovy konania neuplatnila.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie voči výrokom II., III. a IV. podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa, ktorý navrhol rozsudok v napadnutých častiach zmeniť a určiť výživné vo výške 150 eur mesačne a súčasne upraviť styk s maloletou každý párný týždeň v stredu od 14.30 hod. do 16.30 hod. alebo podľa režimu maloletej. Navrhnutú zmenu styku odôvodnil svojou pracovnou dobou, ktorá je od 6.00

hod. do 14.00 hod. Odvolanie voči výroku o výške bežného výživného odôvodnil tým, že do jeho príjmu boli zahrnuté jednorazové príplatky za odpracované soboty, ktoré zamestnávateľ zrušil. Jeho pracovná doba je od pondelka do piatku v rozsahu 37,5 hodín týždenne, doteraz bez práceneschopnosti. Pri jeho zdravotnom stave, ktorý sa mu zhoršil, však nie je vylúčená práceneschopnosť, a tým zníženie jeho príjmu. Namietol tiež, že súd nebral ohľad na možné zvýšenie jeho výdavkov (lieky, zubár, poisťné na auto, pneumatiky na auto...). Rozhodnutie súdu platiť výživné na maloletú vo výške 200 eur plus 50 eur je pre neho finančne náročné z dôvodu výšky jeho príjmu a z dôvodu výšky jeho výdavkov mu nezostáva mesačne žiadna finančná rezerva a hrozí mu riziko debetu.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej, ktorá navrhla rozsudok v napadnutých výrokoch z dôvodu vecnej správnosti potvrdiť. Podľa jej názoru bol skutkový stav veci náležite zistený a správne právne posúdený. Namietla, že otec v odvolaní neuviedol zákonný odvolací dôvod. Tak ako v priebehu konania pred prvoinštančným súdom, otec opakuje tvrdenie, že súd pri stanovení výšky výživného vychádzal z príjmu, v ktorom mali byť zahrnuté jednorazové príplatky za odpracované soboty, ktoré údajne zamestnávateľ zrušil. Na pojednávaní vo veci dňa 20.3.2023 na otázku súdu, či má k dispozícii potvrdenie o tom, že mu zamestnávateľ zakázal pracovať v soboty, otec odpovedal, že nemá. Takéto potvrdenie doposiaľ do konania doložené nebolo. Na pojednávaní dňa 20.3.2023 sa otec k navrhnutému termínu styku s maloletou, a to každý páry týždeň v stredu v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. vyjadril, že s uvedeným termínom stretávania súhlasí. S odstupom času necelých troch týždňov mu už uvedený termín nevyhovuje, pričom zmenu pomerov nekonštatuje, a ani nepreukazuje. Navyše v odvolaní uviedol, že žiada tiež o zmenu času styku s maloletou podľa režimu maloletej. Uvedený termín – každý páry týždeň v stredu v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. bol však v konaní medzi účastníkmi konania dohodnutý tak, že vyhovoval účastníkom konania a najmä aktuálnemu režimu maloletej. K tvrdeniu otca, že mu hrozí riziko debetu z dôvodu platby výživného na dcéru v stanovenej sume, uviedla, že v zmysle právnej úpravy má výživné prednosť pred ostatnými výdavkami povinného.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolaní (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 CSP a § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 38P/36/2022 je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej A..

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch II. (bežné výživné), III. (nedoplatok na zročnom výživnom), IV. (úprava styku) a v závislom výroku V. (trovy konania).

8. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k dieťaťu, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vyporiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov

nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávnených detí, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Z vyššie citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, a jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, strávenie voľného času, pričom tieto závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napr. rôzne školské výlety, prípadne dovolenky a podobne. Na strane povinného rodiča sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. Prihladne sa najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t.j. na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinného rodiča podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že rodič sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takomto prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

12. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie pri určení výživného postupoval správne, zabezpečil si dostatok podkladov pre určenie zárobkových schopností a možností povinného rodiča, ako i odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v napadnutej časti vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vypořiadal i s námietkami rodičov a vzhľadom na to, že títo ani v odvolacom konaní neuviedli žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (42.-45.).

13. Obdobne sa odvolací súd stotožňuje i s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti úpravy styku otca s mal. A., pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku v tejto časti (bod 47.).

14. Na skutočnosti uvádzané otcom v odvolaní nebolo možné prihliadnuť, keď tento poukazoval na budúce možné zníženie jeho príjmu v dôsledku prípadnej práceneschopnosti. Odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 217 CSP, podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné prihliadnuť na odvolanie otca v časti napadnutého výroku o úprave styku s odôvodnením pracovnej doby otca, pretože pracovná doba sa otcovi od vyhlásenia rozsudku prvej inštancie nezmenila, a otec na pojednávaní s rozsahom úpravy styku súhlasil.

15. Rovnako za správny považoval odvolací súd napadnutý rozsudok i vo výroku o nároku na náhradu trov konania, keď v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie (bod 48.).

16. Ďalšie argumenty účastníkov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov. Na ďalšiu argumentáciu už nespôsobilí ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, s ktorou sa už vypořiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia prvoinštančný súd, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

17. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II., III., IV. a V. podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP.

19. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).